

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 12. marts 2009 i sag

SS 1-3486/2008

Erstatningssøgende (Erstats.)

CPR nr. (Født 1943)

Adresse 1

4500 Nykøbing Sj.

mod

Anklagemyndigheden

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Påstande

Erstats. har principalt nedlagt påstand om, at statskassen tilpligtes at betale 250.000,00 kr. i erstatning, subsidiært 170.000,00 kr., mest subsidiært, at statskassen tilpligtes at betale et mindre beløb efter rettens skøn.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagstema

Ved København Byrets dom af 8. november 2006 blev Erstats. bl.a. frakendt retten til under sit virke som advokat at beskæftige sig med straffesager som forsvarer i 1 år. En eventuel anke af sagen blev ikke tillagt opsættende virkning. Ved Østre landsrets dom af 5. januar 2007 blev Erstats. frakendt retten til under sit virke som advokat at beskæftige sig med straffesager som forsvarer i 1 år regnet fra byrettens dom. Af landsrettens præmisser (flertallet) fremgår følgende: *"Det bemærkes, at der i øvrigt ikke har været anledning til som sket at bestemme, at anke ikke skulle tillægges opsættende virkning."*

Denne sag drejer sig om, hvorvidt Erstats. efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93a skal have erstatning fra statskassen for den del af frakendelsestiden, der blev effektueret i perioden fra den 8. november 2006 til den 5. januar 2007, i stedet for perioden fra den 8. november 2007 til den 5. januar 2008.

Bevisførelsen, herunder forklaring

Dokumenter

Ved København Byrets dom af 8. november 2006 blev **Erstats.** bl.a. frakendt retten til under sit virke som advokat at beskæftige sig med straffesager som forsvarer i 1 år. En eventuel anke af sagen blev ikke tillagt opsættende virkning. **Erstats.** blev i byretten fundet skyldig i overtrædelse af bekendtgørelsen om euforiserende stoffer begået den 28. april 2004 og overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, begået den 2. marts til 5. marts 2005. Anklageskriftet var modtaget i byretten den 9. august 2006.

Ved Østre landsrets dom af 5. januar 2007 blev **Erstats.** frakendt retten til under sit virke som advokat at beskæftige sig med straffesager som forsvarer i 1 år regnet fra byrettens dom. **Erstats.** blev ved landsrettens dom frifundet for overtrædelse af loven om euforiserende stoffer, og statskassen blev pålagt at betale sagens omkostninger for landsretten. Af landsrettens præmisser (flertallet) fremgår følgende: *"Det bemærkes, at der i øvrigt ikke har været anledning til som sket at bestemme, at anke ikke skulle tillægges opsættende virkning."*

Ved skrivelse af 23. januar 2007 fremsatte **Erstats.** erstatningskrav mod statskassen i anledning af, at frakendelsen ved byrettens dom ikke blev tillagt opsættende virkning. Kravet var på 400.000 kr. Efter anmodning fra anklagemyndigheden fremsendte **Erstats.** dokumentation for det fremsatte erstatningskrav ved skrivelse af 1. juni 2007.

Ved skrivelse af 18. juni 2007 fra statsadvokaten for København og Bornholm afslog anklagemyndigheden at yde erstatning, herunder også at yde erstatning for tort. Det fremgår af afgørelsen, at statsadvokaten ikke finder, at der i medfør af retsplejelovens § 1018d eller retsplejelovens kapitel 93 - herunder 1018 b - i øvrigt kan ydes erstatning. Som begrundelse er bl.a. anført, at det forhold, at byretten bestemte, at eventuel anke ikke skulle tillægges opsættende virkning, ikke har ændret frakendelsesperiodens længde. Endvidere findes det påståede tab helt udokumenteret.

Statsadvokatens afgørelse blev indbragt **Erstats.** for Rigsadvokaten, der i skrivelse af 19. november 2007 også afslog at yde erstatning fra statskassen. Det fremgår af afgørelsen, at rigsadvokaten ikke finder, at retsplejelovens § 1018d kan finde anvendelse i denne sag, idet anken ikke bevirkede bortfald eller formildelse af retsfølgen for rettighedsfrakendelse. Endvidere begrundede rigsadvokaten statsadvokatens afslag med henvisning til, at der ikke foreligger den fornødne dokumentation for, at der er lidt et tab og i givet fald størrelsen af et tab.

Ved statsadvokatens tilkendegivelse af 25. januar 2008 er anklagemyndighedens afslag herefter indbragt for retten.

Erstatningskravet er nu opgjort således som anført i erstatningssøgendes reviderede påstandsdokument, dvs. primært med 200.000 kr. for økonomisk

tab og 50.000 kr. i tort.

Forklaringer

Erstats. har til retsmødet den 12. februar 2008 forklaret følgende:

"... at han kan vedstå den forklaring, han har afgivet i forbindelse med byrettens hovedforhandling i straffesagen under forhold 1. Følgende fremgår:

"Tiltalte forklarede, at han har praktiseret som advokat siden 1974. Han har siden år 2000 for 50 % af sagernes vedkommende beskæftiget sig med straffesager. Han har ikke noget speciale og er ikke beneficeret ved nogen ret."

Efter der blev afsagt dom den 8. november 2006 tog erstatningssøgende til Vestre Fængsel for at tale med en klient, men blev afvist. Han var fremme ca. 1-1½ time efter domsafsigelsen, men da havde anklagemyndigheden allerede nået at sende besked til fængslet. Han kunne ikke komme i kontakt med sine klienter og fortælle, hvorfor han ikke kunne fortsætte som forsvarer, heller ikke skriftligt.

På et tidspunkt, efter han havde ansøgt om erstatning, fik han brev fra en politiadvokat om, at denne ville anmelde ham til politiet, fordi han kaldte sig advokat. Erstatningsansøgningen var skrevet på brevpapir med denne titel. Erstatningssøgende skrev tilbage, at ifølge dommen kunne han stadig anvende titlen advokat. Poliadvokaten tilbagekaldte herefter anmeldelsen og beklagede forløbet.

Erstatningssøgende vedkender sig opgørelsen fremlagt under bilag A. Sagerne var berammet i han kalender, og der kunne ikke møde andre advokater end erstatningssøgende personligt, idet der var tale om hvervet som beskikket forsvarer. Herudover har han måttet afslå at tage nye klienter i den 2 måneders periode, der gik fra byrettens dom til Østre Landsrets dom."

Parternes anbringender

Erstatningssøgende har gjort gældende, at erstatningssøgende har godtgjort at have lidt et økonomisk tab som påstået, at erstatningssøgende også bør have erstatning for tort, jf. erstatningssøgendes forklaring om sagsforløbet, at også periodeforskydningen har medført, at der er lidt et tab, idet erstatningssøgende ikke fik mulighed for at afvikle sine berammede sager i et roligt tempo, at betingelserne for at give erstatning efter retsplejelovens § 1018 d er opfyldt, og at der er erstatningsgrundlag efter retsplejelovens § 1018h, idet byretten/anklagemyndigheden har handlet culpøst, hvilket allerede kan udledes af landsrettens bemærkning om, at der ikke burde være sket bestemmelse om, at anken ikke skulle tillægges opsættende virkning. Der er i øvrigt afleveret skriftlig procedure fra erstatningssøgendes advokat.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at retsplejelovens § 1018d ikke finder anvendelse, idet der ikke ved Østre Landsrets dom er sket formildelse eller bortfald af en retsfølge, og idet erstatningssøgende ved begge instanser

er dømt for overtrædelse af straffelovens § 152, hvilket er den forseelse, der var årsag til frakendelsen. Anklagemyndigheden har videre anført, at byretten - og anklagemyndigheden ved påstandens nedlæggelse - ikke har handlet culpøst. Der er hjemmel hertil i straffelovens § 79, stk. 4, og den omstændighed, at landsretten ændrer en byrets dom - eller udtaler sig om, hvorvidt noget skulle være sket eller ikke - er ikke i sig selv ansvarspådragende. Der er alene tale om, at instanserne har skønnet forskelligt. I det omfang, lovgiver har bestemt, at der skal udbetales erstatning ud over tilfælde, hvor der er handlet culpøst, fremgår dette af blandt andet retsplejelovens § 1018d, der som anført ikke kan anvendes i denne sag. Derfor skal der ske frifindelse.

Retten's begrundelse og afgørelse.

Domsmandsretten lægger til grund, at frakendelsestidens længde ved dommene i de to instanser ikke er blevet forlænget. Domsmandsretten finder således ikke, at Østre Landsrets dom vedrørende frakendelsesspørgsmålet er udtryk for en formildelse. Herefter kan retten tiltræde anklagemyndighedens anbringende om, at retsplejelovens § 1018d ikke finder anvendelse. Byrettens bestemmelse vedrørende opsættende virkning kan ikke ændre denne vurdering.

Den omstændighed, at det fra landsretten tilkendes gives, at byretten ikke burde have bestemt, at anken ikke tillagdes opsættende virkning, findes ikke i sig selv at være bevis for en culpøs og dermed erstatningsansvarspådragende handling. Retten finder i øvrigt ikke, at erstatningssøgende har løftet bevisbyrden for, at anklagemyndigheden i forbindelse med påstandens nedlæggelse - og byretten - har handlet culpøst ved at bestemme, at anken ikke - hvilket der er hjemmel til i straffelovens § 79, stk. 4, - tillagdes opsættende virkning. Retten findes således ikke, at betingelserne i retsplejelovens § 1018h eller efter de almindelige erstatningsretlige regler for at ifalde erstatningsansvar er til stede.

Herefter frifindes anklagemyndigheden.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af erstatningssøgende rejste krav.

Erstats. [redacted] skal betale sagens omkostninger, herunder 13.000,00 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Anders Boelskifte.

Dommer [redacted]

